Un reforç de nivell

Després de cinc mesos lesionat, Juanpe va reaparèixer a Miranda oferint un notable nivell · El canari reconeix que la recuperació se li ha fet «llarga» i que ho ha passat «malament»

És evident que el sofert 3-3 final de dissabte a Miranda de Ebro va deixar al descobert algunes de les mancances del Girona d'aquesta temporada. Els locals amb tres ocasions i mitja van ser capaços de marcar tres gols i deixar gairebé impossible un partit que, tot i això, el Girona va ser capaç d'igualar. Vet aquí doncs les notes positives d'un partit que Francisco Rodríguez confia que pugui servir de punt d'inflexió. I és que a banda de les errades que van costar els tres gols dels burgalesos, el matx també va deixar notes positives en clau gironina. La més destacada segurament, veure altre cop Cristhian Stuani somriure i celebrar gols. L'uruguaià va tornar a aparèixer després de molts dies dissabte per ser decisiu i enviar dues pilotes al fons de la xarxa per celebrar l'empat final. Un altre factor a tenir en compte del partit va ser la capacitat de reacció de l'equip. La temporada passada o en un altre moment de curs, possiblement els blanc-i-vermells haurien abaixat els braços quan al minut 22, el Mirandés havia penalitzat les dues errades de Terrats i Bernardo de la manera més dura. Tanmateix, l'equip no es va rendir i va exhibir una capacitat de lluita i sacrifici que va acabar tinguent recompensa amb l'empat final. A banda de Stuani i de la remuntada, l'altra gran nota positiva del partit va ser la reaparició de Juanpe Ramírez. Cinc mesos després de jugar el primer partit de la temporada a Gijón contra l'Sporting (2-0), Juanpe va tornar a competir. Enrere queden dues lesions consecutives que li han fet la guitza durant més de mitja temporada i la confessió del central: «Se m'ha fet llarg. Ho he passat força malament», deia.

Corria el minut 60 de partit i Bernardo acabava de fer una entrada que tranquil·lament li hauria pogut costar la segona targeta groga. El colombià ja havia estat amonestat a la primera part per la falta que va suposar el penal a Simón Monreno i el 2-0 del Mirandés. Seguint la seva filosofia de no arriscar amb les expulsions, Francisco va retirar Bernardo del camp per fer entrar Juanpe (m.60). El marcador reflectia un 2-1 en contra que, al cap de pocs minuts es convertiria en 3-1 (m.69). Tot i això, amb Juanpe al camp, l'equip va continuar collant el Mirandés i cercant un empat que acabaria arribant. Un empat que va fer més dolça la reaparició de Juanpe. «Se m'ha fet llarg. Ho he passat força malament», deia. El canari reconeixia que aquesta temporada li havia tocat «l'altra cara» del futbol. «Estava acostumat a jugar més de trenta partits durant molts anys seguits i ara m'ha tocat això, que no m'ho esperava», recorda.

Tot va començar després del debut a Gijón a principis d'octubre, quan el canari va patir una lesió al tendó de l'adductor de la cama dreta que el va deixar fora de combat una mica més d'un mes. La malastrugança es va tornar a creuar en el seu camí i quan era a la recta final de la recuperació, a mitjan novembre, va patir una altra lesió, aquest cop al tendó d'Aquil·les de la cama esquerra. Aquesta segona lesió li ha fet més la guitza del previst, perquè el termini de recuperació inicial era d'entre un mes i un mes i mig però al final s'ha acabat allargant a gairebé tres mesos.

El canari confia que el partit d'Anduva suposi també un punt d'inflexió per a ell en l'àmbit particular. «Em quedo que he pogut tornar i que de mica en mica vagi agafant el nivell per tornar a competir», diu. En aquest sentit Juanpe assegura que es va trobar bé els minuts que va estar sobre la gespa dissabte. «Necessito estar ben calent per no tenir molèsties, però em vaig trobar bé. Vaig estar molt còmode la mitja hora que vaig jugar», diu. A més a més, l'ex del Valladolid considera que una altra «setmana sencera d'entrenaments» li anirà d'allò més bé per continuar recuperant i anar fent desaparèixer les molèsties que puguin sortir.

Pel que fa al partit de dissabte, Juanpe admetia que l'equip va acabar amb «un bon regust de boca» per l'empat en l'afegit però també amb la sensació que «podíe haver guanyat». «El Mirandés va començar bé i es va trobar amb dos gols molt aviat, però nosaltres vam generar moltíssimes ocasions de gol i al final vam marxar amb la sensació que fins i tot hauríem pogut guanyar», deia. En aquesta línia, Juanpe destacava «la fe» del Girona quan estava per sota el marcador. «Amb un 2-0 tan aviat, que llença per terra tota la feina feta durant la setmana, es fa molt difícil. Tot i això, l'equip es va aixecar, va intentar lluitar i ja a la primera part vam tenir opcions d'empatar. Al final, ens va faltar poc per aconseguir la victòria».

Juanpe, doncs, va sumar dissabte tot just el seu segon partit de la temporada amb el Girona. El canari acumula 144 partits amb la samarreta del Girona des que va aterrar a Montilivi l'estiu del 2016 i amb el qual té contracte fins el 30 de juny del 2022. Malgrat que la parella Santi Bueno-Bernardo Espinosa s'ha consolidat aquest curs, el de Las Palmas confia anar entrant de mica en mica a l'onze. La confiança de Francisco la té, i molta, des de la temporada passada. De fet, quan va arribar el tècnic andalús al Girona, Juanpe va ser un dels intocables de les alineacions. A més a més, ara sense Ramalho, Francisco només disposa d'ell, Bueno i Bernardo com a centrals i, de ben segur, que hi haurà moments per a tots tres d'aquí a final del curs.

Font del document: https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/02/15/reforc-nivell/1089191.html?utm_source=rss